

۱۳ میلیون تومان

برای عکس با تم کریسمس!

فعالیت پر رنگ بعضی آتلیه‌ها برای عکاسی با تم کریسمس، بهانه‌ای شد تا به‌عنوان مشتری با آن‌ها تماس بگیریم و آمار این ماجرا را در بیاوریم

نجات شکوندی | روزنامه‌نگار

پرونده

چند صبحی است که در گوشه و اطراف پاساژها و به خصوص در فضای مجازی عکس‌هایی را با تم و نماهای مختلف از مراسم گوناگون و گاه غریب با فرهنگ ایرانی مثل ولنتاین، هالووین و به‌ویژه کریسمس مشاهده می‌کنیم. نکته‌ای که این جا حائز اهمیت است نه فقط بحث گرفتن عکس، بلکه علت روی آوردن جامعه به‌ویژه قشر جوان به این نوع مراسم و اشتیاق وافر برای باز نشر تصاویر آن در شبکه‌های اجتماعی است. مراسمی مانند هالووین و ولنتاین تا کریسمس اکنون دیگر به سنت برای بخشی از جامعه ما تبدیل شده و کمتر کسی است که تجربه گرفتن یا حداقل دیدن این مدل عکس‌ها را نداشته باشد. میل دیده شدن که حالا دیگر سن خاصی نمی‌شناسد تبدیل به مسابقه‌بزرگی شده است که در آن فرد برای عقب نیفتادن از جامعه هر کاری می‌کند. این مسابقه که جنبه تجاری هم به خود گرفته است با واژه‌هایی مثل (لاکچری، دیزاین، کیچ) که حالا ورد زبان هر کسی شده است، در آمیخته و سعی می‌کند هویتی از طبقه بالا و فرهیخته تر باشد. با آغاز سال نو میلادی و کریسمس فعالیت پر رنگ بعضی آتلیه‌ها به‌ویژه در فضای مجازی بهانه‌ای شد تا در پرونده امروز زندگی‌های سلام به‌عنوان یک مشتری به سراغ تعدادی از این آتلیه‌ها و قیمت‌هایشان، گفت و گویا یک عکاس درباره مشتری‌هایش و... برویم.

۶ میلیون تومان فقط برای عکاسی می‌گیریم

اولین استودیو که جزو استودیوهای لاکچری تهران است، در خیابان کامرانیه واقع شده است؛ مسئول بخش هماهنگی برای گرفتن وقت عکاسی می‌گوید: «می‌توانید از دكور و باغ‌هایی که برای کریسمس دیزاین شدند، استفاده کنید که قیمت هر باغ بسته به امکانات متفاوت است و معمولاً از ۲ و نیم میلیون شروع می‌شود. این هزینه جدا از هزینه عکاسی است. هزینه عکاسی و به اصطلاح حضور صرف عکاس در محل مد نظر شما می‌شود ۵ و نیم تا ۶ میلیون تومان و همه این‌ها جدا از کلیپ، باغ یا اکسسوری و چاپ عکس است. برای باغ هم خودتان می‌توانید پیدا کنید و هم ما می‌توانیم پیشنهاد بدهیم.»

هزینه‌اش با دیزاینر می‌شود حدود ۱۳ میلیون

یکی از معروف‌ترین آتلیه‌های مشهد که سال‌هاست در تبلیغاتش از واژه لاکچری استفاده می‌کند، می‌گوید: «دیزاین عکس مدنظر شما با دیزاینر این مجموعه است که دستمزدایشان بسته به طرح شما متفاوت است و از حدود ۴ میلیون شروع می‌شود اما برای عکاسی، اگر داخل آتلیه باشد بدون هزینه دیزاین و بایک دوربین، حدود ۳ و نیم میلیون است. اما اگر یک کار خاص و متفاوت در باغ و عمارت خود مجموعه در بیرون از شهر می‌خواهید، می‌شود ۹ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان که شامل دو دوربین تصویربرداری، تجهیزات حرکتی، هلی‌شات و عکاسی است. باز هم می‌گوییم این هزینه بدون دیزاین است و برای آتلیه، ما فیلمی حدود یک تا ۲ دقیقه و در باغ با کیفیت بهتر در حد ۴ تا ۶ دقیقه به شما تحویل می‌دهیم. سفارش چاپ عکس هم کلا جداست و کوچک‌ترین سایز آن ۲۰ در ۳۰ یا همان سایز برگ A۴ برای هر عکس ۲۰۰ هزار تومان است. اما پیشنهاد شگفت‌انگیز ما عکاسی در باغ با دیزاین ویژه سلیقه شما، به قیمت حدود ۱۳ میلیون است.»

هم برای کودک و هم بزرگ سال، لباس کریسمسی داریم!

آتلیه بعدی که در مرکز شهر تهران قرار دارد، هزینه‌عکاسی معقول‌تری نسبت به آتلیه‌های خاص و لاکچری برای مشتری‌های خود دارد. مسئول این آتلیه به ما که به‌عنوان مشتری با او تماس گرفتیم، می‌گوید: «ما به دلیل این که عضو اتحادیه عکاسان هستیم، نمی‌توانیم مدل عکس‌هایی را که گرفتیم، داخل پیج قرار بدهیم اما نه محدودیتی از نظر تعداد داریم نه به صورت پکیج کاری کنیم، البته باید بگوییم که لباس داریم چه برای بزرگ سال چه برای کودکان اما به دلیل مسائل بهداشتی یا مغایرت با سلیقه شما توصیه می‌کنم لباس را خودتان تهیه کنید. قیمت هم برای هر عکس چاپی در سایز ۱۶ در ۲۱ تقریباً می‌شود ۸۰ هزار تومان.»

آفر ویژه زدیم؛ هر عکس ۱۵۰ هزار تومان!

مسئول این آتلیه که در تهران واقع شده و صفحه مجازی آن مملو از عکس‌هایی با تم کریسمس است، می‌گوید: «ما برای عکاسی کریسمس برنامه خاص و آف‌ویژه داریم که می‌توانید در عکس‌های پیج اینستاگرام ما مشاهده کنید. این عکس‌ها، تکی ۸۸ هزار تومان و در سایز ۱۶ در ۲۱ است. اما ما همیشه به مشتری‌های پیشنهاد دادیم از سایز ۲۰ در ۳۰ استفاده کنند که قیمتی حدود ۱۵۰ هزار تومان دارد. در این آتلیه لباس فقط برای کودک تا ۷-۶ ماهه موجود است اما برای بزرگ سال توصیه می‌کنیم لباسی با تم قرمز-سفید یا سبز تهیه کنید. فروشگاه‌هایی هستند که لباس و کلاه مخصوص کریسمس را می‌فروشند و حتماً لازم است قبل از مراجعه به ما، سری به آن‌جا بزنید.»

من و کریسمس خیلی یهویی!

عکس قرار است حکم ماندگار کردن یک لحظه را داشته باشد، لحظه‌ای که آن را زندگی زنده‌گی کردیم و خاطره خوشایندی از آن داریم، در این بین کریسمس کجای زندگی واقعی ماست؟

سید سوزنا ساداتی | روزنامه‌نگار موفقیت

عکس‌های آتلیه‌ای با تم کریسمس، ولنتاین و هالووین در نگاه اول یک سری انتخاب ساده از طرف مردمی هستند که دوست دارند یک حرکت شیک برای متفاوت شدن محتوای شبکه‌های اجتماعی‌شان بزنند. اما نمی‌شود ماجرا را این قدر ساده دید؛ آن‌هم وقتی این همه گزینه برای ثبت لحظه‌ها و خاطرات هست.

عکس قرار است حکم ماندگار کردن یک لحظه را داشته باشد، لحظه‌ای که آن را زندگی کردیم، لحظه‌ای که تجربه خوشایندش ثبت می‌شود تا در آینده یاد روزهای خوب مان بیفتیم مثل وقتی که به آلبوم عکس‌های کودکی نگاه می‌کنیم، هر چیزی حکم یک خاطره را دارد، سرنوهای پاره، قلک پلاستیکی، سبزه سال تحویل، گروه سرود و نمایش هر کدام از این لحظات را زندگی کردیم

و بایک عکس خاطره‌اش را برای همیشه نگه داشتیم. اما عکس‌های آتلیه‌ای چه تم داخلی و سنتی داشته باشد مثل عکس با لباس قجری، چه تم خارجی مثل عکس آتلیه‌ای با گریم مخوف هالووین و با ریش و سیبل با بانوئل برای کریسمس، هیچ کدام حکم ثبت لحظه و منجمد کردن یک خاطره برای مرور روزهای خوش در آینده را ندارند چون هیچ کدام از این لحظات را واقعاً زندگی نکردیم. عکس‌های آتلیه‌ای هر چند نورپردازی خوبی دارند، هر چند شیک هستند و دکور و وسایل داخل شان طوری است که ما در زندگی عادی تجربه‌شان نمی‌کنیم اما روح ندارند چون پشت آن‌ها حس می‌شود تا در آینده یاد روزهای خوب مان بیفتیم مثل وقتی که به آلبوم عکس‌های آتلیه‌ای وقتی تم خارجی دارد عجیب‌تر هم می‌شود. ما به‌عنوان مشتری چنین عکس‌هایی شدیم ابزار سود کلان آتلیه‌هایی که هر روز یک تم جدید کشف می‌کنند تا خوراک‌ها را

برای در آمدزایی داشته باشند. حتی مردم ینگه دنیا هم برای کریسمس عکس آتلیه‌ای نمی‌گیرند، بلکه دور درخت کاج جمع می‌شوند و با هادایای شان یک یادگاری ثبت می‌کنند. اما برخی از ما دوست داریم همیشه تظاهر کنیم چیزی فراتر از خودمان هستیم، دوست داریم با چنین عکس‌هایی از مارا تن عجیبی که مد شده عقب نمانیم، دوست داریم اگر به طبقه خاص اقتصادی یا اجتماعی متصل نیستیم با چنین عکسی حداقل به آن‌ها نزدیک شویم و فراموش می‌کنیم یک عکس ساده ما می‌تواند در مقیاسی بزرگ تبدیل به یک هنجار عمومی و رفتار جمعی شود که به مرور در جامعه به‌عنوان رفتار غالب پذیرفته می‌شود و کم‌کم روال فرهنگ را عوض می‌کند. شاید ۴۰ سال دیگر که عموم جوانان به جای نوروز، کریسمس پرزرق و برقی را تجربه کردند ندانند ماجرا از بدعت امروز امثال ما شروع و به یک اتفاق عادی در زمان آن‌ها ختم شده است.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۱۳ دی ۱۴۰۰
۲۹ جمادی الاول ۱۴۴۳ • ۲۰ ژانویه ۲۰۲۲
شماره ۲۰۸۴۲

۲۰۶۳

صحت و سقم خرید زمین در متاورس

مدیرعامل انجمن «فناوران زنجیره بلوک» با این توضیح که متاورس یک مفهوم است نه مکان، از آگهی‌های داغ و عجیب در این باره می‌گوید

الیه توانا | روزنامه‌نگار

چند وقت پیش آگهی‌های عجیبی در دیوار مشاهده شد؛ «فروش زمین در متاورس، ۵۰۰ میلیون تومان»، «فروش زمین‌های متاورس در سند باکس و دیسنترالند، توافقی» و یک آگهی شاهکار: «زمین کلنگی در سند باکس»! از آن جایی که بعد از چند روز این آگهی‌ها از دیوار حذف شدند، فرصت گفت‌وگو با ناشران شان دست نداد اما بحث بر سر صحت و سقم آن‌ها همچنان داغ است. در ادامه، دکتر «عباس آشتیانی» به سوالات ما درباره چندوچون متاورس پاسخ می‌دهد.

● ماجرای خرید زمین در متاورس چیست؟

متاورس یک مفهوم است، نه یک مکان که به کسی تعلق داشته باشد؛ بنابراین عبارت «فروش زمین در متاورس»، عبارتی اغواکننده است. یکی از کسب‌وکارهایی که در متاورس کار می‌کند، پلتفرم «سند باکس» است که در آن کپی‌هایی از خشکی‌های کره زمین، توکنایز (Tokenize) [فرایند تبدیل دارایی‌های فیزیکی و غیر فیزیکی به توکن‌های دیجیتال] قرار داده شده است. به عبارتی نقشه مشابه خشکی‌های زمین را در آن پلتفرم شبیه‌سازی کرده‌اند. نکته مهم این است که این نقشه در پلتفرم دیگری مثل «دیسنترالند» هم وجود دارد. در آینده ممکن است پلتفرم‌های دیگری بیایند و خشکی‌های زمین را شبیه‌سازی کنند و من در آن‌ها زمینی را خریداری کنم که شمار در پلتفرم دیگری خریده‌اید؛ در واقع هر نقشه فقط در یک پلتفرم خاص، یونیک است و ارزش در فضای متاورس نیست بلکه به کاربران، کارکرد و کارایی در پلتفرم‌های مربوط به متاورس بستگی دارد.

● منظور از وابسته بودن ارزش متاورس به کارکرد آن چیست؟

من در یکی از پلتفرم‌ها مثلاً سند باکس، قسمتی از حافظه را تهیه می‌کنم و در آن یک چهار دیواری مجازی می‌زنم تا برای مثال داخل آن آثار هنری‌ام را به نمایش بگذارم. دیگران با دوربین‌های واقعیت مجازی (VR) وارد گالری من می‌شوند و برای بازدید از آثار هنری من، هزینه‌ای پرداخت می‌کنند. یک نفر دیگر در این پلتفرم یک کتابخانه مجازی راه می‌اندازد، شرکتی خدمات ثبت نام و ابراز هویتش را به جای وبسایت در این فضا انجام می‌دهد و به همین ترتیب کسب‌وکارهای مختلف شروع به فعالیت می‌کنند؛ وقتی کاربری پلتفرم بالا می‌رود، ارزشش بیشتر می‌شود.

● علاقه‌مندان به متاورس چطور می‌توانند در پلتفرم‌های مربوط به آن کسب‌وکاری راه بیندازند؟

تکرار و تأیید می‌کنم که باید بدانند متاورس یک مکان، نرم‌افزار یا دارایی نیست. مفهومی است که محدودیت‌های فیزیکی در آن از بین می‌روند و آینده به‌طور طبیعی به این سمت خواهد رفت. نیازی نیست که بدویم و چیزی را تهیه کنیم. علاقه‌مندان به متاورس می‌توانند تصور کنند که در دنیای بدون محدودیت‌های فیزیکی چه کارهایی می‌شود کرد. مثلاً من به جای این که به فکر خرید زمین باشم، هنر دیجیتال را یاد می‌گیرم و طبق ظرفیت‌های این فضا تابلوهایی خلق می‌کنم که بیننده بتواند وارد آن‌ها شود، اجزای تابلو را لمس و بوی آن‌را استشمام کند. از چنین مهارتی طبعاً درآمد هم می‌توان کسب کرد.

● با این توضیح دوره‌های «صفر تا صد متاورس» که در فضای مجازی تبلیغ می‌شوند هم سودجویی از ناآگاهی مردم است.

بله، سواری روی موج است. صفر تا صد متاورس اصلاً معنی ندارد. مثل این است که کسی بگوید صفر تا صد اینترنت را به شما آموزش خواهد داد؛ کجای اینترنت؟ شما همین الان بخش‌هایی از متاورس را می‌شناسید؛ روی یک صندلی می‌نشینید، عینکی به چشم می‌زنید و باتکان‌های صندلی و تماشای ریلی مجازی، حس ترنسواری را تجربه می‌کنید. اصلاً قرار نیست یک نفر بیاید و به شما بگوید چه باید کنید.

● ریشه چنین سوءاستفاده‌هایی را باید در کم‌کاری مراجع رسمی جست‌وجو کرد که اطلاع‌رسانی را وظیفه خودشان نمی‌دانند.

تعطل در مواجهه با پدیده‌های نو، دسترسی به آموزش صحیح را قربانی می‌کند. در دنیای امروز، نه برخورد‌های سلیبی پاسخ‌گوست و نه رفتار مجوزمحورانه؛ چون اساساً در عصر دیجیتال، امکان ایجاد ممنوعیت و جلوگیری وجود ندارد. در برخورد‌های سلیبی تنها باعث خروج سرمایه‌های دیجیتال باعث می‌شود. مواجهه درست، رویکرد نوین تنظیم‌گری است که به اصطلاح «خودتنظیم‌گری» نامیده می‌شود و دو پیامد مثبت دارد؛ آموزش فراگیر و شفاف و فرصت برابر برای کسب‌وکارها.

● طی روزهای گذشته اظهار نظری مبنی بر حرام بودن خرید و فروش زمین در متاورس، به تصورات نادرست درباره این مفهوم دامن زد. رویکرد نوین تنظیم‌گری در این شرایط می‌تواند کمک‌کننده باشد؟

بله، چند روز پیش مقام معظم رهبری فتوا دادند که دارایی‌های دیجیتال و رمزارزها (که متاورس هم جزئی از آن است) تابع قوانین کشور است. این فتوا بسیار روشنگرانه و دقیق بود چرا که طبق شرع و عرف، مال آن چیزی است که مردم برای آن حاضر به پرداخت بها باشند؛ مالکیتش قابلیت تصاحب داشته باشد و انتفاع و مالکیت آن قابلیت انتقال به غیر داشته باشد. مال، الزام‌نایزی به فیزیکی بودن و مشهود بودن ندارد.

